

## ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Bécs évre.....  | 24 kor. (12 ft.) |
| Félévre.....    | 12 „ (6 „)       |
| Negyedévre..... | 6 „ (3 „)        |
| Egy óra.....    | 2 „ (1 „)        |
| Egyes szám..... | 3 „ (1 1/2 kr.)  |
| Vidékre.....    | 10 „ (5 „)       |

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

# UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Deák Ferenc-utca 12. szám.

HIRDETÉSEK DÍJA:

Négyezred centiméterenként 5 fillér

1 parosok és kerekedők kedvezményben részesülnek

Nyitltér megállapodás szerint.

Szombat, december 10.

## Fővárosból — fővárosba!

Kolozsvár, dec. 10.

Félhivatalos híradás szerint ma este 9 órakor a budapest-predeali gyorsvonat nagy pőfékelés közben indul ki a keleti pályaudvarról az ország fővárosából.

Magával viszi az ország első tisztviselőjét *korteszutjára*, a kocsiár-marosvásárhelyi szárnyvonalon rendezett hivatalos fogadtatások és rendelt dísz-szónoklatok meghallgatására.

A székelyek egykori fővárosát hetek óta puccoltatja a kedves »sógor«, a hű államtitkár ur, — a kinek a székelyek megmentése volt legdrágább földadata a »jog, törvény és igazság« letűnt rövid korszakában.

Egy egész hétig tartotta a hivatalos szemlést a kedves »sógor«, ha vajjon elég puha lesz-e a fészék, melyben a világra szóló erőszakosság beigazolására elmondandó nemzet-bolondító beszéd után pihenőre tér az »erőskezű« nagyur?

Ott lesz bizonyára mind a három »sógor«, a »Bethlen« a »Sándor« és a »Zeyk« a »három nemzet« jelenlegi ispánjai is: épen ezért a fogadtatásnak is méltó kell legyen a »családfeje« iránt, a ki a legnagyobb, a leghatalmasabb ispán az »ispán-sógorok« között, kik lakoznak e földön!

Igen! Egyedül ő Magyarország »erőskezű« ispánja, a ki itél eleve nek és holtak fölött a szerinte zabolátlan, de szabadságot szerető »népnek« ma »puskagolyot«, holnap »akasztót« ígér s holnapután már »szájkosarat« tesz, ha kell, nemcsak a népképviselők, hanem az egész magyar nemzet számára, a miért ezeréves jogait védelmezni, visszakövetelni merészkednek.

Valóban, Marosvásárhely az a gőcpont az erdélyi részeken, a honnan legfenségesebben fog visszhangot kelteni majd a honmentő harci riadó, a székelyek, szászok és magyarok között, melylyel Magyarország »ispánja« a »klotur« szentesítésének érdekében holnap segítségül hívandja a régi Erdélyi dicső fiait és honleányait?

Megmozdul az egész Marossszék,

követeket küldenek a régi *Aranys-, Csik-, és Udvarhely-szék*ek; — ott lesznek a szászok *Comesei* és bizonyára az oláhok szíve is megdobban, hogy végre-valahára akadt egy olyan »erős kezű« magyar kormányelnök, aki az *osztrák-birodalom egységessé tétele* érdekében sikra mer szállni a magyar nemzet négyszázados küzdelmével és önállóságra törekvésével szemben.

Mind-mind ott lesznek a nagyok és hatalmasok és ezeknek ereje, a karhatalom bizonyára »készenlétben« várja az érkezőket, hogy a határtalanul örvendezőket és lelkesedőket ne zavarja senki nagyszerű mulatságukban, a loyális többség alkotmányrontó politizálásában.

Mi szegény »kincses« kolozsváriak pedig, akiknek szerény fészékében hajdanta a magyar szabadság és függetlenség bátor és lángeszű fejedelmei trónoltak, irigy szemmel tekintünk a székelyek fővárosa felé, mely a »kivándorlott« városok dicsőszoruját Győr után második helyen nyerte el.

Csak »15 perc s mehet« pőfékelve tovább mellettünk a gyors mäsina. Talán még csak annyi időt sem hagy nekünk, hogy »moguljaink« térdre boruljanak a »nagyur« előtt, a ki pedig egyik vice-mesterét a szájkosár szorítására épen tőlünk vette maga mellé 12,000 koronás drága államköltségen.

Ezt a mellőzést bizony mégsem érdemeltük meg. Hiszen 67 óta, egyetlen-egy félrelépésünkől eltekintve, mi is hűséges szállítói voltunk mai napig annak a loyális többségnek, mely kitartott hűséggel egyengette azt a rögös utat, melyen oly büszke-merészen robog végig Tisza István ur az ország fővárosától a székelyek fővárosáig?

Önkénytelenül is azt kérdezzük tehát: hogyan és mivel érdemeltük meg ezt a mellőzést, oh nagyur, Tisza István uram?

Azért talán, mert polgáraink ezrei elsőek voltak az első között, a kik az »erőskezű« alkotmánycsiny elcma tiltakoztak?

Azért talán, mert ifjú polgártársaink biztatták az öregeket, hogy

»szájkosárt« hagyni örökölné mer-jenek?

Vagy talán, mert tanító és tanítvány szent lelkesedéssel küzdönek szóval és ha kell majd, tettel is a haza függetlenségéért, a magyar nép szabadságáért és azokért a szent jogokért, melyekért édes apáink vére folyt?

Oh, ha ez neked bűn, oh nagyur, nekünk pedig dicséret és dicsőség! S áldjuk hű mamelukjaink kicsinyhitűségét, hogy nem bíztak abban a sikerben, melyet »sógor« államtitkárod fészékben, a székely fővárosban kioroszakolni törekednek a te dicsőségedre, de minden jó hazafi nagy fájdalomra!

Vajha ez az utad csak vezek-lésed utja lenne!

Kunc

## A politikai helyzet.

— Budapesti munkatársunktól. —

Az ellenzéki pártok ma délelőtt kilenc órakor értekezletet tartottak, hogy a képviselőház első ülése előtt szabályozzák a magatartásukat. A harc taktikai kérdéseinek megbeszélésén kívül választ ad a szabadelvű párt felszólalására, hogy az egyes bizottságokban jelöljék ki a tagjait. Az ellenzéki pártok kivétel nélkül megtagadták ennek a kívánságnak a teljesítését.

A függetlenségi párt értekezletén Kossuth Ferenc elnököt, a jegyzőt tollat Szatmári Mór vitte. — Az értekezleten jelen voltak: Kossuth Ferenc, Szatmári Mór, Tóth János, Polónyi Géza, gróf Benyovszky Sándor, Illés Béla, Hentaller Lajos, Bara Ödön, Luby Béla, Krasznay Ferenc, Komjáthy Béla, Kecskeméthy Ferenc, Beniczky Árpád, Veres József, Ráth Endre, Kubik Béla, Károly József, Molnár Ákos, Gabányi Miklós, Rátósi Viktor, Malatinszky György, Sebess Dénes, Bedőházi János, Pap Elek, Thaly Kálmán, Horváth Gyula.

Az elnök kültagokul bejelentette: dr. Eulenburg Salamon ügyvédet, dr. Hermann Ferenc halasi ügyvédet, Kádár Kálmán vámosmiskolci ügyvédet, báró Harkányi Frisyes főrendiházi tagot, gróf Zichy Miklós komáromi birtokost, Kőrös Gyulát, Baricz Lajost, dr. Varságh Zoltánt, Ferdinándy Bélát, Viláhy Tibort, Keller Istvánt, Fülöp Ferencet, Aigner Adolfot és Hebrony Ferencet.

Ezután Tóth János, a párt gazdája referálni akart a múlt üléséről.

Polónyi Géza utal arra, hogy a parlament ülésait nem rekesztették be törvényesen, a királyi kérésre szabályszedő nem olvasták fel. Kívánja, hogy a párt arra

az álláspontja helyezkedjék, hogy nem akceptálja az ülésnek bezárását. A restitució in interregnum kell, hogy a parallel ülés elrendelése megtörténjen. Ezzel fogva felesleges, hogy Tóth János jelentést tegyen.

Kossuth Ferenc helyesli ezt. A párt a régi házszabályok alapján áll. A házban okirathamisítás történt, a parlament nov. 18-iki üléséről szóló naplónak különösen az ülés berekesztésére vonatkozó része valótlanságot tartalmaz.

Tóth János erre lemond a jelentés-tételről.

Kossuth Ferenc bejelenti, hogy a szabadelvű párt elnöksége átiratot intézett a pártos, hogy a bizottságokba és a jegyzői karba tegye meg a jelöléseit. Minthogy a párt kimondta, hogy az ülésnek berekesztését törvényesnek nem ismeri el, indítványozza, hogy a párt ne is vegyen részt a választásokban.

Bartha Ödön: A szövetséges ellenzéknek a királyhoz intézett felirata tudomással veszi az ülésnek berekesztésétől.

Polónyi Géza: A királyi kérésre felolvasását senki nem hallotta. A jegyzőkönyvben benne lehet, de az egyszerű hamisítás. A leirat ennek prejudikálható.

Kossuth Ferenc: A felirathoz nem tárlja azt, amit Barta idéz.

Bedőházi János: Még a kormánypártiak sem tudnak semmit arról, ami történt. Ezt Török Bertalan a lapokban is kijelentette.

Polónyi Géza: Ismétli, hogy a tényekről az állítja, hogy megtörténtek, de a házszabályok szerint nem történtek meg. Szatmári Mór és Krasznay Ferenc felszólalása után az elnök minden félreértést véget kijelent, hogy minden párt külön-külön fog átiratot intézni a szabadelvű párt elnökségéhez. Kéri, hogy az átirat elintézését bízzák rá. Az átiratban kijelenti, hogy a párt az ülészakot nem tekinti berekesztettnek, a lex Dánielt pedig érvénytelennek tartja.

Ezzel az értekezlet véget ért.

Egyre hangosabbá válik, hogy a Kossuth-párt bűné esett, mikor a néppártiakkal szövetséget kötött; de arról halgatnak, hogy a kormánypártban bent vannak az agráriusok, hogy ott Abaffy Ödön néppárti képviselőt éljenzéssel fogadták, hogy Tisza Győri a püspököt fogadtatta magát és hogy minden erővel azon vannak, hogy gróf Zichy János, a néppárt lemondott elnöke lépjen be a kormánypártba és esetleg a kabinetbe is. Azt beszélik, hogy a törekvés eredményes lesz és hogy legközelebb gróf Zichy János bevonul a »szabadelvű« körbe.

Kitűzték a záros határidőt! Jövő szombati, vagyis 17-éig meg kell lenni az indemnitásnak. Ha addig megvan, akkor Tisza marad és az indemnitás érvényességének ideje alatt neki tetsző időpontban felszólítja a Házat; ha nincs, akkor Tisza megy. Így szól a legújabb kormánypárti információ,

mely még azt is regéli, hogy Tisza után jön a klerikális-aulikus-konzervatív kabinet — Khuen-Héderváry-val, mint elnökkel és gróf Zichy János részvételével. Feljegyezzük ezt a furcsaságot, melynek nyilván az a célja, hogy az ellenzék szabadelvű részét megtanorítsa. Lényegben abszurd, mert a Tiszakabinet csak úgy bukhatik, hogy annak egyetlen tagja sem maradhat többé a kormányon, mert ők egyformán bűnösök az alkotmánysejtésben és a legbűnösebb valamennyi között Khuen-Héderváry, aki nem is gyász-magyar, hanem horvát, valami trianlisztikus ördög, akit könnyű szerrel ki fog-nának fűtölteni a Szapáry-aktákkal bélelt minisatereink székéből — másodsor is.

A Ház első üléséről a legkalandosabb hírek keringenek. Így azt messzlik, hogy a választások alatt az új parlamenti rendőrség körül fogja állani Percelt, a ki elnökölni fog és körül fogja állani az urnát és ahoz csak egyenként fogja engedni a szavazó képviselőket. Továbbá azt is beszélik, hogy a csodőrök állandó kordont fognak vonni a kormánypárt és az ellenzék között és az erőszakos szavazások alatt az ellenzék, ha tetszik neki, veredhetik a szolgákkal; az urak tulajdonképpen nevetve fogják nézni ezt a »komikus« jelenetet. Hőbortos terv, az ember szinte nem hisz a lehetőségben, de végre is az eszelősséggel minden képes. Külömben az ellenzéknek is megvannak a maga tervei, de nem bolond, hogy azokat nagy haragra kösse. Majd végeztetik elvállik, hogy kinek marad igazsa: az alkotmánytörőknak-e, vagy a nemzeti jogok védőinek?

A kormány erőszakos programjában benne van az is, hogy a Dániel-féle javaslatot a legnagyobb erőszakkal véghezvissza; a legkiméletelebb módon fognak fellépni minden egyes ellenzék képviselő ellen, kivéve Apponyit és Kossuthot. Azt hiszik, hogy ezek az illusztris vezérlékek meg fogják köszönni a megkülönböztetést és vissza fogják utasítani azt a kiméletelet, a melyben Tisza ur őket részesíteni akarja.

Ma küldték szét azt a tanulmányt, melyet gróf Apponyi Albert angol nyelven írt Ausztria és Magyarország viszonyáról. Apponyi szavait az 1904-ben St.-Louisban tartott művészeti és tudományos kongresszushoz intézte. Apponyi előadásának teljes címe »Az Ausztria és Magyarország között fennálló viszony jogi természetű.« Apponyi melegezővel kezdi előadását, becsánatot kér, hogy nem tudományos források alapján mondja el tájékoztató beszédét. Mikor Európát elhagyta, esze ágában sem volt, hogy jogtudósok előtt fog értekezni az osztrák-magyar viszonyokról és így előadását csak emlékező tehetőségéből tárházából merítette. Nem is mond egyéni véleményt, hanem csak tényeket, törvények és honfiktársainak hitét pártkülönbségre való tekintet

mind gyorsabb volt s újra felléptek a szív-baj legveszedelmesebb tünetei... De Peréira, maga már nem szakít félbe?

— De igen... Ez a második felvonása a drámának, a csomópont, kérjük a végét!

— A vége! Egy este az orvos beront a feleségéhez: »Asszonyom, mindent tudok, Blazevitz az ön kedvese.« Szegény Maza fehér lett mint a kréta s a balál két ibolyát jelentek meg az ajkán. »Öljön meg,« így szólta. A beteg már annyira volt, a mennyire az orvosa akarta. »Sohasem emelném nőre a kezemet, felelt Armand. A bántásra megszervezett mindkettőjükért. Eppen most veredtem meg Blazevitz-cal. ... Megöltem!«

Maza a földre bukott. Az orvos pedig hazudott. Még csak a hajszála csúcsát sem merle volna megérinteni a kapitányt; hiszen Bécsben a legjobb lövő híreben áll. Letérdelt a felesége mellé és megtogta a kezét. Az útere még vert, még élt. Ekkor hőhőre felemelte és magához térítette.

»Ülőse fel báli ruháját, tegye fel gyémántjait — szólta parancsolóan — s kíséren el a francia követésé báljára.«

»Soha, ezt nem tudnám megtenni.«

»On felöltözik és jön velem. Blazevitz-al való párbajom okán a játékszálnál történt szeszszőlőalkozást hoztam fel. De ön kompromittálva van. A világnak ma este az ön karomra kell látni önt. Ha nem, azt hinnék, hogy ön miatt veredtem meg és meg lennék becstelentve. Öltözzék fel, így akarom.«

A szegény asszonynak engedelmeskednie kellett. Nem szegülhetett ellenére annak az embernek, akit oly kegyetlenül megsértett. Felöltözött s a férje elkísérte a követésé báljára. Ott megtörve roskadt egy székre az előcsarnokban, ahol a vendégek neveit kiáltották. Az orvos nagy dicsben — minden érdemjelét felhúzte — ott állt a felesége széke mögött. Hirtelen, miután egy pillantást vetett az előcsobába, lehajolt Maza-hoz, mintha kedveskedni akarna neki! — Még nem ölt meg a fájdalom, nyomorult!

## TÁRCA.

## Szinműtárgy.

— Irta: Copée Ferenc. —

Az urak magokban voltak a pipázóban. Pereira, az ismert színigazgató márványosított galleriáján és csillogó nyakkendőjével a kandalló előtt egy pohárka cuscant tartva kezében.

— A cselekmény — így szól — a cselekmény, e körül forog minden. Egy szindarab csak akkor jó, ha a meséjét öt perc alatt el lehet mondani. Ha valamely szerző a reggeli idején jön hozzám, hogy a darabjáról beszéljen velem, mielőtt hozzá fogna, megkérdezem: Készen lesz a mesésem annyi idő alatt, míg én ezt a lágy tojáást megesezem? Ha a szerző erre nem képes, a darab nem ér semmit.

És Pereira megitta a curacauját.

— Én nem vagyok drámairól szóló a nagy Maurice, az atnász, aki egészen eltemetkezett egy nagy szőlőben. — De ha akarja, Pereira, elmondok egy történetet, amelyből a hozzá értő azt hiszem, tudna darabot írni. De azt az időt, ami alatt egy lágy tojáást meg lehet enni, mégis csak keveslem.

— Engedélyezek önnek egy rántottát — felelt az igazgató hangosan nevetve, — de az arszlánok darabjához — bizmatlantodom, mint ahogy a guilottinált ember mondja. De hát csak fogjon hozzá.

— Nos hát: A mikor a bécsi követ-ségnél voltam, ez a história annak idején bejárta a szalonnákat mind. Volt akkoriban Bécsben egy híres orvos, a ki különösen a szív-baj orvoslásával foglalkozott. A neveket miután a történetnek tragikus a kimenetele, természetesen megváltoztattam. Az orvost Armand dr.-nak hívták. Még alig volt negyven éves és máris igen nagy kiterjedésű volt a praxisa. Szép ember volt, nagyon elegáns, a vonásai szabályosak, a

szakállja szőke, igazi osztrák típus, de amerikai hideg, és kék szemmel, mint az acél, a mely szinte gondolkodóba ejtette az embert.

Egy Bécsben élő orosz család, nevezőük őket Skebelovoknak, elhívta az orvost, hogy egyik leányát vizsgálja meg. Az orvos a leánytál nyomban megálta az életveszélyes szív-baj kezdetét. Pedig mennyire zavarban lehetett, a mikor Maza kisaszonny vizsgálta. Képzeli! Oda szorítjuk a föltűket egy tizenkilenc éves szép leány keblére; megfogtatjuk a szívát, mintha csak azt kérdeznék: »Szabad bemenni?«

— Maurice, — szakította félbe a házigrúza, — ne tréfálg, te drámat ígértél nekünk.

— Megkapjátok, ne féljete... Ha a társaságban elfogadták is őket, ezek a Skebelovok mégis kissé gyanúsak voltak. Szálodában laktak. Skebelov apó nagyon sok aranyzsírt és érdemjelét viselt prémes kabátján. Meglehetősen nagy lábón éltek és azt mondták, hogy a mama gyémántjai hamisak voltak. Ehhez aztán még két eladó leány, a kik sokkal szebbek voltak, sem-hogy valamire foghattak volna.

Egy szővel gyanús emberek. De a doktor mégis szerelemre lobbant: megkérte a Maza kisaszonny kezét, meg is kapta és három hónappal később már feleségül is vette. Skebelovok pedig, akiknek Bécs hírtelen nem tetszett többé, más table d'ho-teknál kerestek tét a működésre.

A fiatal doktorné nagyon megkedvelték a bécsi társaságban. Az új házasság nagyon érdekesek voltak; a doktor Másában a feleségét s egyben a betegét is szerette; imádta és ápolta őt. Ez a kis regény való-szággal elragadta a világot. Armand doktorné, akinek egészsége szemlátomást viszatért, újra kezdett társaságba járni; még táncolt is...

— A szív-bajával?

— Igen. A fiatal asszony annyira jobban volt, hogy a férje néha-néha megengedte neki egy keringőt — mint orvos; feltéte-ny férj minőségében ezt legzisebben

megtagadta volna. Mert a szép Blazevitz kapitány — egy kék egyenruhába bujtott Apollo — mindig legelőnek szerepelt a doktorné táncrendjén és a fiatal asszonny nagyon is gyönyöden szorította a dolmánya zsinorjait. Megint a régi monda Marsról és Vénuszról...

— Jól van, az/lt Pereira. A bonyodalom megvan; az alakok fel vannak állítva. Előre a kibontakozás felé, amint ezt a színháznál mondani szoktuk!

— Tehát!... Egy nap az orvos egy csomó levelet talált...

— A levél már nagyon elkoptatott dolog!

— Pereira, maga ma nagyon kiálhatatlan! Hiszen tehet a levelek helyébe amit akar. Az én történetemben a levelek szerepelnek.

— Amelyek a férjet arról győzték meg, hogy megcsalták.

— Igen.

— És amelyek bosszúra tüzelik.

— Ugy látszik Pereira maga ismeri a történetet. — Hát akkor csak mondja el maga.

— Nem, én csak segitök. A férj tehát megbosszulta magát...

— Egytől ama bántányeknek, a melyek mindig titokban maradtak.

— Hogy fedezték fel mégis?

— Mert az orvos maga árulta el. Igen maga a bűnös engedett később ama belső ösztökélésnek, amely benne el minden emberben és vallomásra bírja...

— A cselekményt Maurice, a cselekményt.

— Egyetlen szót sem szölok többet! felelt a fiatal ember bosszusan.

— Ugyan, csak ne sértődjék meg mindjárt, szól a vastag Pereira; csak megakarijuk kimélni attól, hogy végig kelljen mondania a mondatait. Ez az igazi színházi stílus. Nézzé példán! Scribet, Sardou... Nem gőzöm elég gyakran ismételn a fiatal szerzőknek: csak stílust ne! És minde-keletül semmi irodalmat! Vannak darabok, amelyeket egy melléknév buktatott meg!



nélkül. Apponyi aztán elmondja a becsületes magyar törvényes álláspontot azzal a külföldön általánossá vált bahittal szemben, hogy Magyarország csak tartozék az asztriai császárságnak.

Feltesleges ezt itt ismételnünk. Magyarországon ezeket mindenki tudja; de azért köszönettel tartozunk Apponinak, hogy a tudományos források tanulmányozása nélkül fényesen kioktatta az egész művelt világ jogászvilágát; de ő maga se felejtse el előadásának végső szavait, melyek szerint rendíthetetlenül ragaszkodunk nemzeti függetlenségünk zászlajához.

Bécsből jelentik, hogy Hieronymi kereskedelemügyi miniszter és Tallian földmívelésiügyi miniszter ma reggel Budapestre ide érkeztek.

A háromszéki megyei függetlenségi és 48-as párt második nagyszabású tiltakozó népgyűlését Sepsiszentgyörgyön, a Szabadságtérben folyó hó 11-én, vasárnap délután két órakor tartja Tisza és cinkostársai galád merénylet ellen, amivel a magyar alkotmányt megsértették. A népgyűlésre a megyei párt faharaszok útján hívta meg Sepsiszentgyörgy és vidéke hazafias közönségét.

A felhívás így hangzik:

Há omszéki megye polgáraihoz!

Hazánk jelen válságos pillanatában kötelessége minden polgárnak tiltakozó szavát fölemelni a Tisza-Percei-féle gyűlés az ország ellen.

Pártunk e hó 27-én már kifejezést adott Kézdivásárhelyi piacán megbotránkozásának és tiltakozásának.

A munkát azonban folytatnunk kell. S Istenben vetett bizalommal folytatjuk is.

Jövő vasárnap a megye székhelyén, Sepsiszentgyörgyön délután 2 órakor a Szabadságtérben fogjuk fölemelni szavunkat a megye polgárságának nevében és meghívásával.

Székielők! Polzártársak! Jertek el minél többen, hadd zúgjon az igazság beszéde és hadd csengjen a bécsi szolgák füle annak kiáltásától!

Kézdivásárhely, 1904. december 7-én.

Hazafiai örvözléssel:

A háromszéki megyei szervezett fűg. és 48-as párt.

Mindenestre érdekes megnyilatkozása lesz a széki nép hazáért, szabadsáért dobogó szívének a sepsiszentgyörgyi népgyűlés. Azon a vidéken emeli fel a népgyűlés az ország szavát, hol a főispáni hatalom és kiki évek hosszú során át nyugtában tartotta a nemzeti érzést, elnyomta a honfiai felkeltését minden megnyilatkozását. A gyűlésen igen sokan vesznek részt különösen az ifjelmű kerületből, de tekintélyes küldöttséggel képviselteti magát a Kézdivásárhelyi és vidéki választókörzet is. Kézdivásárhelyről kocsikon délelőtt fél 11 órakor indul a városi és vidéki fűg. párt küldöttsége. Az uton csatlakoznak hozzá Al és Felszerfalon, Futásfalva, Albis, Dálnok, Maksa és Léczfalva küldöttségei. A gyűlésre a szövetségi ellenzék kimagasló alakjai is megjelennek. Helyi szónokok: dr. Bányi Zsigmond, dr. Szacsay Gyula, Kiss Lajos, dr. Nagy György, dr. Melik Endre, Bartha János, Megyasay Mihály, Molnár Emil s mások lesznek.

Háromszéki megyében különben egy kis bizalmi és későbbben van — mint Kézdivásárhelyi tudósítónk jelenti. A vármegye tisztikara rendkívül nagy agítációt fejt ki a bizalmi-szállítmány érdekében. A jegyzők az egész vármegyében hatalmas pecsétekkel lezárt leveleket kaptak, melyen így szökött: — Nézz hát oda — az ajtóra mutatott — és halj meg az örömtől.

Ugyanebben a pillanatban hangosan jelentették: «Blavezit kapitány!»

A szép tiszt mosolygva lépett be és mint rendesen, ismert a kedvesét kereste a tekintete. Alig ismert rá. Masa felemelkedett helyéről és egyenesen állt, halotthalvánnyal — a sok ékszerrel szinte rémes látvány volt. Zavart pillantást vetett kedvesére, odakapott a szívéhez és halva rogyott a földre; most már csakugyan meghalt!... Rettenetes zavar támadt. Az orvos javszékkelve borult a felesége holttestére és a Blavezit kétségbeesése is feltűntetett kellett volna, ha egy barátja el nem vezet onnan. A vendégek mind eltávoztak a bából, a lakások ették meg a vacsorát és a követelése nagyon bosszús volt, mert a kotlilonhoz mindenféle tréfas dologot készítettek, a melyektől nagy hatást remélt.

Maurice elhalgatótt s a szobában nagy volt a csend. Milyen meg voltak hatva és Pereira volt olyan tapintatos, hogy nem csinált valami izetlen életet.

A ház urója megjelent a pipázó ajtajában.

— Még nem szívták el a szivarjaitok? A hölgyek nagyon várják önöket.

Amikor a szalónba mentek, Pereira a Maurice karjába kapaszkodott.

— És a doktorból mi lett?

— Amint már említettem, egy nap szívrohammal kerekedett a büntetvével, amely egyébként nem büntetendő cselekmény. Am Bécsben még se igen maradhatott. Most Varsóban tartózkodik, ahol nagyon sok a beteg és a hol mindegyre azt ismétli a betegnek: «Csak nyugalom az Istenért, csak nyugalom!» De mint vélekedik ön az életből vett drámáiról?

— Lehetetlen kedvesem! A kritikusok azt mondanak, hogy a Feuille Octave „Juliják”-t utánoztuk.

ez a gyöngéd figyelmeztetés olvasható a főispáni hivatal jövevényéből:

„Csak a címzett bont-hatja fel saját kezűleg.”

Az ellenzéki pártok erős szervezete mindent el fog követni a műbízalom ellen, melynek megszavazásához különben Háromszéki vármegye hazafias székely lakossága semmi hajlandóságot sem mutat.

## Kolozsvári tárgyalás Marosvásárhelyen.

Szász Ödön sajtópöpre.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, dec. 9.

Tegnap reggelre bevonult Marosvásárhelyre Kolozsvár intelligenciájának egy egész csapat képviselője.

Tegnapra tűzte ki ugyanis a marosvásárhelyi kir. törvényszék Szász Ödön kolozsvári hírlapíró sajtópöprenek tárgyalását. A sajtópöpre báró Szentkeresztly Zsigmond, a kolozsvári kir. törvényszék elnöke indította meg egy cikkért, a mely az, azóta megszünt „Kolozsvári Ujság”-ban jelent meg.

A kolozsvári kirándulók már tegnapelőtt reggel kezdtek meg csapatonként a leszállingózást és tegnap reggelre Marosvásárhely kávéházaihoz és vendéglőiben csupa ismerős embereket találhatott a kolozsvári ember.

A tárgyalást különben óriási érdeklődéssel kíséri a marosvásárhelyi közönség is. A tárgyalóterem telve hallgatósággal; a karzatokon egy kis mutató a marosvásárhelyi szép leányokból...

A tanuk között itt van Barabás Béla orsz. képviselő is, de itt vannak még a következők:

Dr. Herczfeld Samu, Barabás Béla, Perl Alfréd dr., Moldován László, Csáp József, Donogán Gerő, Aszlán László, Dániel Antal, Kisfaludy Árpád, Páter Béla, dr. Posta Béla, Régeni György, dr. Ruzsicska Béla, Schopf Gyula, Trandafir Miklós, Néma Ede, Terkál Béla, Tompos Ignác, Benyovits István, ifj. Bertha Mihály, dr. Fabinyi Rudolf, dr. Boross György, dr. Farkas Lajos, dr. Haller Károly, Fekete Gábor, dr. Lukács Adolf, dr. Deák Albert, dr. Papp József, Hóry Béla, dr. Tutsek Sándor, Herczeg Jenő, Csokonai Vitéz Mihály, dr. Óváry Elemér, Holakly Zoltán, dr. Keeskméthly István, Lengyel Béla, Zentai Leo, báró Szentkeresztly Zsigmond, Székely Béla, Liechth Arthur, Heltai Nándor, Vajda Károly, Ausch Ede, Zwilling Norbert, Déry István, Hanassiewicz Ignác, dr. Schwarz Miksa, Nadányi Emil, dr. Halász Lajos, Fodor Aladár, Gócs Jenő.

Reggeli pont 8 órakor nyitotta meg Bodó Sándor kir. tszéki elnök a tárgyalást. A bíróság tagjai: Elnök Bodó Sándor, szavazóbírák: Várry László és dr. Szabó Imre, jegyző: dr. Kerner Lajos. Az esküdtszék a következőképp alakult meg: Rendes esküdtek: Vercsó László, Benkő Farkas, Bartók László, Orbán György, Lőrinczy József, Barabás István, Bocsaniszky Márton, Hints Károly, Tolvaj Béla, Markó Ferenc, Csésk József, Jován János, Pótesküdtek: Bükkön György és Madaras Árpád.

A vádat dr. gróf László Miklós királyi ügyész képviseli, míg a védői tisztelet Holló Andor ügyvédjelölt látja el.

Az esküdtek megalakulása után első sorban Szász Ödön vádlottat hallgatták ki. Elmondja a cikk keletkezésének történetét, kijelentve, hogy a cikk megírására közvetlenül az adott okot, hogy a kolozsvári törvényszék a hírlapírókkal és vele szemben is magas büntetést mért ki.

Az ügyész ezután azt indítványozta, hogy a bizonyítási eljárás során, csakis a fontosabb tanuk hallgassák ki. A bíróság visszavonult határozat hozatalra és kihirdette, hogy a bizonyítást csak részben enged meg.

Védő semmiségi panaszt jelentett be a határozat ellen.

Ezután megkezdődtek a tanukihallgatások.

Dr. Posta Béla nyitotta meg a sort és kijelentette, hogy sohasem tapasztalt báró Szentkeresztly Zsigmond részéről részrehajlást.

Dr. Fabinyi Rudolf hasonlóan nyilatkozott.

Dr. Boross György vallomása szintén megegyezett az előbbieket kijelentésével.

Dr. Tutsek Sándor részletesen kiterjeszkedett a kolozsvári újságíró sajtópöpreire és megerősíti az előző tanuk vallomásait.

Ugyanerre hallgatták ki és hasonlóan vallottak: Aszlán László, Csáp József, Donogán Gerő, Dániel Antal, Kisfaludy Árpád, Néma Ede, Péter Béla, Régeni György, dr. Ruzsicska Béla, Schopf Gyula, Trandafir Miklós.

Terkál Béla vallomásánál egy kis humor is végigvonult a komor tárgyaló termen. Mikor ugyanis vallomását befejezte, a védő azt kérdezte tőle:

— Végzett-e tanu ur fődrázi szolgálatot az elnöknek?

Az elnök nem engedte meg, hogy tanu a kérdésre feleljen, de élénk derűség keletkezett a kérdés nyomán.

Ezután következett Barabás Béla orsz. képviselő kihallgatása. Elmondotta, hogy egy királysértési perben teljesített védői

tisztelet. Figyelmeztették többen hírlapírói körökből, hogy Szentkeresztly részrehajlóan vezeti a tárgyalásokat. Ezért különös figyelemmel kísérte a tárgyalás menetét. Nem tapasztalt semmi részrehajlást és ezért a tárgyalás után privátum köszönetét és elismerését is fejezte ki az elnöknek.

A védő megkérdelte, hogy nem e egyéniségének pusztá megjelenése is elég arra, hogy megválogtassa egy vidéki tárgyalás menetét?

Az elnök a tanu a felelet alól felmentette.

Ezután a tárgyalást az elnök d. u. 3 óráig felfüggesztette.

A tárgyalás előreláthatólag még a holnapi napot is igénybe fogja venni és iteleire talán holnap éjszaka kerülhet a sor.

## UJDONSÁGOK.

### Karácsonyi Bazar.

— Második nap. —

Kolozsvár, dec. 9.

A karácsonyi jótékony bazar mai, második estéjén nagyobb és fesztelenebb jövedvű közönség gyűlt össze a Vigadóban. Öletes apróságokat árulnak a szép asszonyok s lányok, s jótékony buzgalomban igazán dicseendő óvatossággal szedték el az urak filléreit az árvek javára.

A rendezőség buzgalma igazolja a változatos műsor, a melynek minden egyes száma zajos tapsot váltott ki.

Féder Margit bájosan discret zongorajátéka után Gyémánt Jenő és Nagy Géza nagy zenei tudással adták elő Beethoven egyik szép szonátáját.

Kuhó Ernő nagy tetszés mellett, mely érzéssel szavalt a Váradynak a „Tanu” c. költeményét, melyért zajos tapsban volt része.

Károlyi Leona ismert művészetével énekelte el Lazkynek a „Hervait bokréta” című poetikus dalát, melyet az őszinte taposra még két ráadásal is meg kellett pótolnia.

A hangverseny utolsó száma Nagy Géza zongorajátéka volt. Az ő brillans technikáját ismeri már a kolozsvári közönség; ma csak újabb tanúságot adta művészetének.

A közönség élénk hangulatban majdnem 9 óráig maradt együtt.

### Bezárták az egyetemet.

Kolozsvár, dec. 10.

Tegnap reggel az egyetem összes fakultásainak hirdetőtábláján megjelentek a dékának értesítései, melyvel tudatták az egyetemi ifjúsággal, hogy az egyetemen az előadásokat a mai napon beszüntették.

A hír az egyetemi hallgatók körében méltó felütést keltett. Találójárak, egymástól kérdezzük az okot, senkisé tudja magyarázatát találni, hogy az egyetemi felület miér zártak be most, jóval az idő letelte előtt. A tanárok legnagyobb része még nem fejezte be előadásait s így a félév tanulmányi szempontból igen hátrányos az egyetemi hallgatóságra nézve.

A félév bezárásáról nem az egyetem rektora értesítette az ifjúságot, hanem mindenik dékán külön tette közzé a kari hirdető táblán az értesítést. Mindenik értesítés más és más néven szerkesztve, a félév korai berekesztésének azonban egyik sem adja okát. A jogi kari hirdetői tábláján ez az értesítés olvasható:

Értesitem a joghallgató urakat, hogy az előadások ma befejeződtek és az indexszek aláírásai már holnap f. hó 10-én megkezdődnek.

A holnapi naptól fogva csak kollokviumok és szigorlatok fognak tartatni.

Klupáthy Antal, dékán.

A bölcsészeti kari prodekanja a következő hirdetményben értesíti a hallgatókat a félév berekesztéséről:

Értesitem a kari hallgató urakat, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter intézkedése folytán a folyó félévvégi indexalírásk f. hó 10-én szombatban veszik kezdetüket. Ez aláírások sem a kollokviumok sem a vizsga menetét nem érintik.

Dr. Vajda György, pro-dekán.

A legérdekesebb a matematikai és természetudományi kar hallgatóival közölt hirdetés mely így hangzik:

Miniszteri rendelet folytán a folyó tanév I. félérlő az indexszek hitelesítése f. hó 10-én szombatban kezdődik. Előadások f. hó 10-től beszüntetve.

Schléizinger, prorektor.

A dékáni értesítések közül különben ez utóbbi főleg azért érdekes, mert belőle az utolsó mondat, mely az előadások beszüntetését hirdeli, utólag ki van húzva.

Mit tudhatnak meg tehát az egyetemi hallgatók a dékáni hirdetésekkel? Ha mind a hármat együtt látjuk, a mint egymást ki egészítik, az tünik ki belőlük, hogy a közoktatásügyi miniszter rendelte el az egyetem bezárását.

Miért? Nyilván politikai okokból s ez az, a mi a rendelkezésben kárhóztatandó. Az egyetemi hallgatóság tanulmányát megakasztani politikai okokból — nem szabad, nem lehet. Ha folyton tiltjuk az egyetemi hallgatóságot a napi politikában való részvételtől, miért zárjuk be előtűk

politikai okokból az egyetemet?

A beszüntetés okaként különben sokféle versio forgott az egyetemi ifjúság körében. Kezdetben az a hír volt elterjedve, hogy a miniszter attól féltette a kormány-előkött, hogy Kolozsvárt való keresztlutatazása alkalmából nem valami kellemes fogadtatásban lesz része a kolozsvári egyetemi ifjúság részéről.

Igy aztán abban a reményben, hogy az ifjúság rövidesen elszéled a városról, elejét lehet venni a kormányelnök elleni tüntetésnek.

Később egy értesültünk, hogy a kolozsvári egyetemmel egyidejűleg budapesti két főiskolát is bezárták.

Hogy Budapestben sem volt — épen a fentebbi elmondott okok alapján — értelme az egyetemek bezárásának — az az természetes dolog. Mégis megérthető az indoklás — legalább az ők szempontjából — melyet a beavatott körök emlegetnek s a mely szerint Budapestben nagyobb ifjúsági tüntetéskől lehetett volna tartani a legközelebbi napokra összehívandó országgyűlés első ülése alkalmából.

Tehát ismét olyat tervez, olyat akar tenni Tisza gróf, a miért tartani lehetett attól, hogy az ifjúság fel fogja emelni tiltó szavát a jogtörő eljárásával szemben?

Hát ez lehet ok a kormánynak arra, hogy a budapesti egyetemi ifjúságot félre állítsa utóból, de hogy a kolozsvári egyetem bezárására még ez az ügyvezetett indoklás sem fogadtatott el — azt egy perig sem lehet vitatni.

Ugy tudjuk Kiss Mór dr. rektor két napig időzött a fővárosban a minapokban, hogy a kolozsvári egyetemi hallgatóság magatartása felől referáljon a miniszternek. A rektor — ezt is így hallottuk — a legelismertebben nyilatkozott a kolozsvári egyetemi hallgatóság higgadt magaviseletéről.

Mire való tehát a kolozsvári egyetemi ifjúságnak tanulmányait így megzavarni?

— (Uj előfizetőknek.) kik az „Ujság” jövő év első negyedére (január–márciusra) már most előfizetnek, egész december hónapban ingyen küldjük meg az „Ujság”-ot.

— (A Kossuth szobor bizottság ülése.) A kolozsvári Kossuth szobor bizottság folyó hó 12-én délután 5 órakor a városháza nagytérében ülést tart, melyre a t. bizottsági tag urakat tisztelettel meghívja az elnök.

— (Hírek a városházáról.) A törvényhatóság szakbizottságai hétfőn délután ülést tartanak, melyen a tárgy a decemberi rendes közgyűlés programjának megállapítása lesz. A szervező bizottság, mely a városháza közgyűlési termében minden délután ülést tart a szervezeti szabályrendeletnek már több szakaszát megállapította. A tanácskozások tovább folynak.

— (Egyetemi hallgatók.) A hivatalos lap most közli a hazai főiskolákban az 1904–1905. iskolaév első felében beirt hallgatók létszámának kimutatását. A számokból természetesen az tünik ki megint, hogy mindennél a jog s államtudományi szaknak van legtöbb hallgatója, összesen 6781 s ebből a 3589 esik a budapesti tudományos egyetemre. Legkevesebb hallgatója van a theologiai szakosztálynak, mindössze 86. Az orvostanhallgatók száma a budapesti egyetemen 941, a kolozsvárin 139. Sokkal több a bölcsészettanhallgató, összesen 1798, köztük 1476 látogatja a budapesti és 297 a kolozsvári egyetemet. A gyógyszerész szakosztályon a jelen tanévben az összes főiskolákban egyetlen rendes hallgató sem volt, míg rendkívüli hallgatóknak 266 iratkozott be az első félévben. A jogakadémiaik közül a legtöbb rendes hallgatója van a pozsonyi jogakadémiaának (276), a legkevesebb a sárospataki jogakadémiaának (72). Az összes főiskolákban 11948 hallgató iratkozott be az első félévre.

— (A „Magyar Szó” ellen.) A „Magyar Szó”-nak ugyancsak kifut mostanában a bojtóttól. Mint ugyanis egy Kézdivásárhelyi lapban olvasuk, Szabó Jenő ev. ref. lelkész indítványt jegyezt be a Kézdivásárhelyi Casinó indítvány könyvébe, melyben „Magyar Szó”-nak a körből való kitiilását indítványozza. Az indítványt, melyet dr. Dienes Jenő és Balogh Vendel is aláírtak, — rövid idő alatt tárgyalni fogja az olvasó kör.

— (A Magyar Általános Hitelbank fiókja Kolozsvárt.) A nagyobb magyar pénzintézetek közül a legnagyobb, melynek legtöbb üzletága van, nem fejtődött az utóbbi években oly mértékben, mint a többi nagy pénzintézet, különösen pedig a vidékkel régebben csakis vasutépítései, később pedig ipartelepei, különösen villamos világítási vállalkozásai révén állt összeköttetésben. Most a Hitelbank elhatározta, hogy tízmillió koronával fölemeli az intézet alapitókijét. Ezzel kapcsolatban a bank igazgatótanácsa kimondotta, hogy kibővíti a bank üzletkörét s az ország több nagyobb városában, de különösen a nemzeti vidékeken fiókokat létesít. A terv szerint huszonöt ilyen fiókot fognak szervezni, a melyekből azonban egyelőre csak tizet fognak megnyitni. Kornfeld Zsigmond vezérigazgatónak a tervre, hogy főképp a románakta vidéken az elhatalmasodott „Albaniá”-val, a tót vidéken pedig a „Tátra” bankkal veszi föl a küzdelmet, így akaráván szolgálni a magyar ügyet. Ezek a fióktintézetek nem lesznek a vidéki takarékpénztárak konkurrensai, mert takarékpénztári üzlet-

tel nem fognak foglalkozni, hanem főleg az ipar és kereskedelem földindítésére szolgáló olesó kölcsönöket fognak nyújtani és finanszírozni fognak iparvállalatokat. A mint értesültünk, Kolozsváron kívül Temesvárt, Szeged, Pozsony, Szabadka, Déva, Nagyszeben, Győr és Nagyvárad kapnak most fiókok. Egyelőre az itt megnöveztett városokban nyílnak meg a fióktintézetek és ezeknek főzombé helyezése után kerülnek sorra többi fióktintézetek. Hogy Kolozsvárt újabb pénzintézetre lenne szükség, nem mondhatjuk, mert a kolozsvári pénzintézetek Kolozsvár és vidéke hiteligenyeinek teljesen megfelelnek. Azért mégis szívesen fogadjuk ezen fiókot, ha annak új ipartelepek létesítése képezi fő feladatát, a mivel a kolozsvári pénzintézetek eddig nem sokat tőrdtek.

— (Vallásos esték.) A kolozsvári ev. ref. egyház által a téli szezonban rendezett vallásos esték ciklusa folyó hó 11-én kezdődik meg. A mikor a következő program szerint folynak le a vallásos esték:

I. Az ev. ref. theol. fakultás dísztermében. Ének. Előad. s. Tartja: Kenessey Béla, theol. fakultás igazg. tanár. Ének.

II. A magyar-utcai ref. népiiskolában. Ének. Felolvas: I. Isay József ref. lelkész. Szavalt. Ének.

III. A hidevei ref. népiiskolában. Ének. Felolvas: Bokor Sándor ref. h. lelk. Szavalt. Ének.

IV. A monostori ref. imaházban. Ének. Felolvas: Szabó Miklós lelkész. Szavalt. Ének.

— (Esküvő.) Kovács Ödön, Kézdivásárhelyi lakos f. hó 26-án délután 2 órakor tartja meg esküvőjét ifj. Ugron János és neje Mircse Agnes leányával, Etelkával Kolozsváron.

— (Táncmulatság.) A kolozsvári gazdasági tanintézet ifjúsága január 7-én a New York szálló földszinti termében táncestélyt rendez. A rendező bizottság fardhatlan buzgalommal készíti elő a táncestélyt, mely előreláthatólag az idén sem fog siker tekintetében mögötte maradni az eddig jóhírrú gazdasámulatságoknak.

— (Áthelyezés.) Szabó Jenő dési kir. törvényszéki bírót eddigi minőségében a király Kolozsvárra helyezte át.

— (Az elemi iskolák gondnoksága gyűlése.) A kolozsvári m. kir. állami elemi iskolák gondnoksága e hó 12-én az anyakönyvi hivatal helyiségében gyűlést tart, melyre a t. tagokat meghívja az elnök.

— (Halálozás.) Egy kóztisztelőben álló derék kereskedő elhunytától vettünk hírt. Gajzágó István — mint részvétellel értesültünk — tegnap Besztercezen meghalt. Holttestét Kolozsvárra hozták és itt helyezték ma d. e. fél 10 órakor a családi sírboltba örök nyugalomra. A mélyen sujtott család az alábbi jelentést adta ki a gyászestéről: Alólirottak fájdalommal telt szívvel tudatják, hogy a forrón szeretett testvérük, sógor és nagybácsi Gajzágó István kereskedő, hosszas szenvedés után 1904. december hó 8-án reggel 6 órakor, élete 54-ik évében, fardhatlan munkássága után lelélt a mindenható kezébe átadta. A meghaldogult földi maradványait folyó hó 9-én délután 3 órakor a rom. kath. egyház szerartása szerint fognak Erzsébet-utca 21. sz. házánál beszenteltetni és onnan vasutal Kolozsvárra vitetvén, ottan újabb beszentelés után a családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztolt szent mise-áldozat az elhaltak lelkiüdvéért folyó hó 12-én délelőtt 10 órakor fog a kolozsvári Mátyás király templomban az egek Urának bemutatni. Áldás, béke lengjen hamvai felett! Beszterce, 1904. december hó 8-án. Özv. Czetz Péterné és Kovács Józsefné, mint testvérek. Kovács Jóska, Mariska, Lajos és Pista, mint keresztgyermekel. Kovács József, mint sógor.

— (Egy kis leány halála.) A kérelhellen kaszás ismét egy fiatal rózsabimbót tört le. Egy bájos, kedves kis leányt ragadt ki a rideg halál szer ttei köréből. Egy ifu, reményteljes életet szakított meg kíméletlenül, egy ifu kis leányt, ki még csak az örömeit ismerte az életnek..... Mestitz Ferenc butoraktáros, Anna nevű 11 éves bájos kis leánya csaknem öt heti kinos szenvedés után meghalt. Temetése tegnap délután 2 órakor ment végbe nagy részvét mellett. A mélyen sujtott szülők iránt annál nagyobb a részvét, mert rövid egy év alatt immár a második kis gyermeküket ragadta ki a halál karjaik közül.

— (Felolvasó est.) A „Kolozsvári Izr. Felolvasó Egyesület” ma délután 5 órakor tartja meg az idei első felolvasó ülést a Városháza közgyűlési termében. Az ülése műsorát Hegedűs Szeráfnak, a Kolozsvári Nemzeti Színház tagjának szavaltatja vezeti be. Eisler Mátyás főrabbi, az egyesület elnöke felolvasást tart, befejezést pedig Jakobi Kálmán egyesületi titkár olvassa fel Szilasi Vilmos költeményeit. A felolvasó ülése, melyre a belépés díjtalan, ismételtlen felhívjuk olvasóink figyelmét.

— (Gyógyszerész matiné.) A kolozsvári gyógyszerésztanhallgatók egyesülete holnap délelőtt tartja meg a központi egyetem aulajában matinétját. Az érdekesnek ígérkező matinéra felhívjuk a közönség figyelmét.

— (Tífusz járvány Kolozsvárt.) Napról-napra érkeznek a hírek a tífuszjárvány halálos áldozatairól. Nem volt számunkunk rémhírekkel felzaklatni a közönség nyugalmát, de a sürin ismétlődő esetek arra késztetnek, hogy komoly kérdést intézzünk a város főorvosi hivatalához: miért kélel-kedik övintézkedéseit megtenni? Szeretnők, hogy a közegészség s a közönség nyugalma érdekében ez intézkedésekről már hol







